

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνάδελφοι οικοδόμοι, εργαζόμενοι στα συναφή επαγγέλματα,
έλληνες και μετανάστες,

Πάρτε όλοι μέρος στην Πανελλαδική Πανεργατική ΑΠΕΡΓΙΑ την ΤΡΙΤΗ 16 ΙΟΥΛΗ

Κυβέρνηση, ΕΕ και ΔΝΤ προωθούν στη Βουλή για λογαριασμό του κεφαλαίου
νέο πολυνομοσχέδιο με νέα βάρβαρα μέτρα, επιβεβαιώνοντας ότι το βαρέλι
των αντιλαϊκών μέτρων δεν έχει πάτο.

Κάθε οικοδόμος, εργαζόμενος στις κατασκευές πρέπει να σκεφτεί:

- ⇒ Γιατί ενώ η ανεργία, που στον κλάδο φτάνει το 90% και συνολικά κτυπάει κόκκινο, η κυβέρνηση σχεδιάζει την απελευθέρωση των απολύσεων, τη μείωση ή και την κατάργηση της αποζημίωσης της απόλυσης;
- ⇒ Γιατί, για τον ίδιο λόγο, καταργούν την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και τις κλαδικές; Που στοχεύουν;
Γιατί σχεδιάζουν τη σύνδεση του κατώτερου μισθού με τις ανάγκες των μεγαλοεργολάβων, των μεγαλοεπιχειρηματιών; Τι σημαίνουν όλα αυτά;
Ότι θέλουν να εξασφαλίσουν στην εργοδοσία να πληρώνει ψίχουλα για μεροκάματο, να πετάει στο δρόμο όπως και όταν θέλει τους εργάτες.
Αυτά τα μέτρα, αυτούς τους σχεδιασμούς υπηρετούν.
- ⇒ Τι σημαίνουν για τους εργαζόμενους του κλάδου, που αντιμετωπίζουν μωσσκελετικά προβλήματα και άλλα λόγω της φύσης της δουλειάς, της έλλειψης μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, με θλιβερή πρωτιά στα θανατηφόρα «ατυχήματα» και τους σακατεμένους εργάτες, οι νέες περικοπές σε παροχές υγείας και πρόνοιας, με κατάργηση των διαγνωστικών εξετάσεων, με πληρωμή από τη τσέπη των εργαζομένων για νοσήλια κλπ.;
- ⇒ Τι σημαίνει επαναπροσδιορισμός του φορολογικού, με φορολόγηση από το πρώτο ευρώ, με νέες κλίμακες και αυξημένη φορολογία;
Μας φορολογούν παρόλη την ανεργία που βιώνουμε, τα κακοπληρωμένα μεροκάματα, με δεδομένα που αυτοί καθορίζουν.
Μας φορολογούν και μας λένε, ότι διαβιώνουμε επειδή μπορεί να έχουμε ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι μας που αποχτήσαμε με χίλιες δυο θυσίες και στερήσεις. Κανένας από αυτούς δεν ενδιαφέρεται πως τα φέρνουμε βόλτα, ότι δυο και τρεις οικογένειες «ζούνε» με τη ψευτοσύνταξη των παππούδων.

Συνάδελφοι,

Στο όνομα της επαννεκίνησης της καπιταλιστικής μηχανής, της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, συνθλίβεται η ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας. **Αυτή την ανάπτυξη προετοιμάζουν κυβέρνηση και κεφάλαιο.** Γι' αυτή την ανάπτυξη πασχίζουν όσοι στα λόγια διαφωνούν με τα αντιλαϊκά μέτρα, αλλά στην πράξη αθρώνουν τον μηχανισμό που

γεννάει και οξύνει τα προβλήματα των εργαζομένων, την ακόρεστη δίψα του κεφαλαίου για κέρδη μέσω της αύξησης της εκμετάλλευσης των εργατών.

Τα μέτρα που παίρνονται, η ανάπτυξη που υπόσχονται, δεν θα λύσει κανένα από τα μεγάλα προβλήματα των εργατικών λαϊκών οικογενειών.

Η ανεργία θα συνεχίζει να υπάρχει, όπως και τα χαμηλά μεροκάματα, οι χαμηλές συντάξεις. Δεν θα ανακοπεί η χειροτέρευση της ζωής των εργαζομένων. Δεν θα εκλείψει ο κίνδυνος των κατασχέσεων. Οι τράπεζες και στην κρίση και στην ανάπτυξη θα μας κυνηγούν σαν βρικολακες για να πάρουν τρεις και τέσσερις φορές πίσω το «δάνειο» που χορήγησαν. Η άγρια φορολογία θα συνεχίζει να βάζει θηλιά στη ζωή μας για να χρηματοδοτηθεί η ανάπτυξη που έχουν ανάγκη τα αφεντικά.

Τα μέτρα παίρνονται για λογαριασμό του κεφαλαίου. Μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι, εφοπλιστές, βιομήχανοι και μεγαλοεργολάβοι έχουν κάθε λόγο να πανηγυρίζουν.

Οι εργάτες, χωρίς καμιά ταλάντευση, χωρίς αυταπάτες, χωρίς καθυστέρηση, έχουν καθήκον να αγωνιστούν για να εμποδίσουν το νέο αντεργατικό οδοστρωτήρα, **να αντεπιτεθούν** για να διεκδικήσουν με τη δική τους πάλη την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας που στην προσοχή της θα έχει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών των νοικοκυριών.

Αυτόν το δρόμο πρέπει να διαβούμε για να έχουμε θετικά αποτελέσματα.

Συνάδελφοι,

Είναι κρίσιμης σημασίας, για την αποτελεσματικότητα των αγώνων, η ενίσχυση της ταξικής γραμμής που εκφράζουν Ομοσπονδίες και συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Παρά το γεγονός, ότι έχουν ψηφιστεί δεκάδες αντιλαϊκοί νόμοι και μέτρα, το αποτέλεσμα της σύγκρουσης ανάμεσα στους εργαζόμενους και το κεφάλαιο με το πολιτικό του προσωπικό ακόμη δεν έχει καθοριστεί γιατί **οι εργάτες δεν έχουν πει ακόμα την τελευταία τους λέξη.**

Προϋπόθεση, για το ανέβασμα του αγώνα και της αποτελεσματικότητάς του, είναι να ενισχυθεί η γραμμή σύγκρουσης και ρήξης με τα συμφέροντα και την εξουσία του κεφαλαίου.

Να παραμεριστούν οι πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, ο κυβερνητικός – εργοδοτικός συνδικαλισμός, που παρά τις εξαγγελίες των απεργιών, τα μεγάλα λόγια, στην πράξη υπονομεύουν τον αγώνα των εργαζομένων αφού θέλουν να τον εγκλωβίσουν στα πλαίσια της διαχείρισης του συστήματος, στη λογική «αφεντικά και εργάτες σε μια αγκαλιά».

Η ζωή έχει αποδείξει ότι δεν γίνεται να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα των αφεντικών και των εργατών ταυτόχρονα. Τα αφεντικά αυτό το γνωρίζουν. Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ κάνει πως το ξεχνάει για να υπηρετήσει τα αφεντικά και το σύστημά τους. Έχουν εγκληματικές ευθύνες για την κατάσταση του εργατικού κινήματος. Προ πολλού έχουν πάρει διαζύγιο με τα συμφέροντα των εργατών.

Συνάδελφοι,

Με τον δικό μας αγώνα θα σωθούμε, θα δώσουμε λύσεις στα προβλήματά μας.

Δεν χρειαζόμαστε σωτήρες, ούτε νέους μεσσίες, που μέχρι χθες, αλλά και τώρα, κλείνουν σε όλες τις πτώσεις την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα, τον εποικοδομητικό διάλογο, που δεν αμφισβητούν, ούτε συγκρούονται με τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων.

Δεν έχουμε ανάγκη από όσους από το μπαλκόνι είναι «επαναστάτες», αλλά μέσα στους χώρους δουλειάς γίνονται «αρνάκια» και βάζουν την υπογραφή τους, φαρδιά πλατιά, σε συλλογικές συμβάσεις με μειώσεις μισθών και αφαίρεση δικαιωμάτων, όπως κάνουν σε πολλούς χώρους οι δυνάμεις της Αυτόνομης Παρέμβασης.

Έχουμε τη δύναμη να βγούμε νικητές στον πόλεμο με το κεφάλαιο.

Η υπόθεση της επιτυχίας της απεργίας μόνο στα χέρια της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, μπορεί να συμβάλλει στη συνολικότερη υπόθεση του αγώνα των εργαζομένων.

Η γραμμή πάλης που θα φέρει αποτέλεσμα είναι μία:

- Καμιά υποταγή απέναντι στις απαιτήσεις του κεφαλαίου.
- Με τον αγώνα μας ανοίγουμε το δρόμο της ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής του κεφαλαίου.
- Βάζουμε τις βάσεις της αντεπίθεσης του εργατικού λαϊκού κινήματος με τελικό έπαθλο την οικοδόμηση μιας κοινωνίας, που θα κάνει κτήμα του λαού τον πλούτο και τα μέσα που παράγει, που θα έχει στο επίκεντρό της τα λαϊκά συμφέροντα και όχι τα κέρδη των καπιταλιστών.

**Όλοι στις κατά τόπους συγκεντρώσεις του Π.Α.ΜΕ.
να βροντοφωνάξουμε:
«Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη».**

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΙΟΥΛΗΣ 2013